

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

269/02.05.2018

651
13042018

Biroul de
Bp 46 24.04.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, inițiată de doamna deputat UDMR Csep Eva-Andrea, domnul deputat Silviu Vexler aparținând Grupului Minorităților Naționale și domnul deputat PSD Solomon Adrian (Bp. 46/2018).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul extinderii categoriei de beneficiari ai drepturilor acordate în baza acestei legi prin cuprinderea persoanelor care au efectuat stagiul militar în termen până la 1 ianuarie 1990 și care au lucrat pe șantierele naționale în această perioadă, precum și stabilirii cuantumului indemnizației lunare la nivelul de 0,01 Indicator Social de Referință (ISR).

II. Observații

1. Precizăm că *Legea nr. 309/2002* provine dintr-o inițiativă legislativă parlamentară susținută de Asociația foștilor soldați din detașamentele de muncă

forțată din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii din România (D.G.S.M.), care a stabilit în mod exact categoria de beneficiari și drepturile acordate acestora. La susținerea acestui act normativ s-a avut în vedere faptul că detașamentele de muncă din cadrul DGSM au fost înființate de regimul comunist pentru tineri care nu prezentau încredere față de regimul opresiv și nu aveau origine socială sănătoasă, provenind din părinți deținuți politici, ofițeri și subofițeri care au luptat împotriva URSS, chiaburi, preoți, doctori, profesori, cadre universitare, studenți care trebuiau oprimați.

Deosebirea esențială între persoanele care au efectuat stagiul militar în cadrul DGSM și cele care l-au efectuat în cadrul Ministerului Forțelor Armate, în detașamente de muncă necombatante, este dată de statutul fiecărei categorii și nu de activitatea în sine desfășurată în perioada respectivă.

Militarii în termen care au desfășurat activități în economia națională, în acea perioadă, așa cum sunt cei care fac obiectul propunerii legislative, nu au fost încadrați în structuri speciale în afara organizării forțelor armate, ci au făcut parte din unități militare, au purtat uniformă militară, au îndeplinit planul pregătirii de luptă și au depus jurământul militar, fapt pentru care aceștia nu pot fi asimilați persoanelor recrutate în Detașamentele de Muncă din cadrul Serviciului Muncii.

Desființarea Serviciului Muncii în 1961 nu a determinat încetarea activității în unitățile militare, iar aplicarea prevederilor *Legii nr. 309/2002* persoanelor care au efectuat stagiul militar până în anul 1990 în aceste unități ar conduce la noi inechități și forme de discriminare, atât în rândul militarilor conscriptibili care au desfășurat același gen de activități și în aceleași condiții după anul 1961, cât și al militarilor care au fost încadrați în structuri cu misiuni de luptă și instrucție, al celor care executau și alte lucrări în economia națională (construcții și exploatare căi ferate, construcții și întreținere porturi, drumuri și poduri, strânsul recoltei sau alte activități conexe domeniului agriculturii sau industriei) și care, într-un fel sau altul, au înfruntat greutățile serviciului militar.

Întrebuințarea de muncă calificată sau necalificată, atât a tinerilor încorporați, cât și a rezerviștilor concentrați, a fost o constantă a Ministerului Forțelor Armatei, ulterior Ministerul Apărării Naționale, în intervalul 1950-1991, după care s-a desființat Direcția Lucrări în Economia Națională, structură care a avut în compunere toate unitățile militare cu profil economic.

Astfel, menționăm faptul că numărul estimativ al tinerilor afectați unor lucrări în economia națională pe durata desfășurării stagiului militar în perioada anterioară anului 1990, este de peste 10.000.000.

2. Semnalăm faptul că *Expunerea de motive* nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 31 din *Legea nr. 24/2000*¹. Totodată, propunerea legislativă prezintă unele neajunsuri sub aspectul respectării art. 6

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

alin. (1) și (2) și art. 30 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, instrumentul de prezentare și motivare al inițiativei legislative apărând ca insuficient motivat, în condițiile în care acesta trebuie să se refere, în principal, la următoarele aspecte:

- cerințele care reclamă intervenția normativă;
- efectele avute în vedere, în funcție de obiectul reglementării;
- implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare.

3. În ceea ce privește modificarea art. 2 din lege, în sensul modificării cuantumului indemnizației neimpozabile acordată pentru fiecare lună de stagiul militar efectuat în cadrul D.G.S.M. la 0,01 ISR, facem precizarea că, în prezent, indemnizația prevăzută de *Legea nr. 309/2002* este de 5 lei pentru fiecare lună, respectiv 60 lei/an de stagiul militar efectuat în cadrul fostei Direcții Generale a Serviciului Muncii, potrivit Legii nr. 234/2016. Întrucât valoarea ISR în anul 2018 este de 500 lei, stabilirea cuantumului indemnizației lunare la nivelul 0,01 ISR nu conduce la nicio modificare a cuantumului acesteia.

Totodată, arătăm că în cazul beneficiilor de asistență socială, nivelurile, respectiv cuantumul se stabilesc în raport cu ISR, prin aplicarea unui indice social de inserție, potrivit prevederilor *Legii asistenței sociale nr. 292/2011*, cu modificările și completările ulterioare.

4. Referitor la **art. II** al inițiativei legislative, semnalăm că dispozițiile art. 9 din *Legea nr. 309/2002* au constituit temeiul legal al adoptării *Hotărârii Guvernului nr. 1114/2002*², iar abrogarea lor expresă ar conduce la lipsirea de temei primar a hotărârii menționate anterior, a cărei modificare se propune, de altfel, la **alin. (2) al art. II**.

De asemenea, nu este necesară nici abrogarea art. 10 din *Legea nr. 309/2002* referitor la intrarea în vigoare a actului normativ de bază, deoarece efectele s-au produs deja, iar abrogarea acestuia poate genera dificultăți în interpretarea și aplicarea *Legii nr. 309/2002*.

5. Aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la majorarea cheltuielilor bugetare, astfel încât era necesar să se prevadă, potrivit art. 15 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată*, și ale art. 15 din *Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, sursele de acoperire a majorării cheltuielilor bugetare și să prezinte declarația potrivit căreia aceste majorări sunt compatibile cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

² privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961

De asemenea, potrivit prevederilor alin. (5) al art. 138 din *Constituția României, republicată*, „Nicio cheltuială nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

Precizăm că, pentru a evita riscul intrării României în procesul de deficit excesiv ca urmare a depășirii țintei de deficit stabilite prin Protocolul nr. 12 privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexă la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este necesară monitorizarea atentă a cheltuielilor publice.

În prezent, politica bugetară acționează deja în marja maximă de manevră permisă de reglementările europene, respectiv cu un deficit bugetar planificat foarte aproape de limita de 3% din produsul intern brut.

Prin urmare, orice măsură/decizie/act normativ care determină majorarea cheltuielilor sau diminuarea veniturilor bugetare atrage un risc major de depășire a limitei de 3% din produsul intern brut pentru deficitul bugetar ESA și implicit, demararea, de către instituțiile Uniunii Europene, a procedurii de deficit excesiv.

6. Menționăm că o inițiativă legislativă cu conținut similar, înregistrată cu nr. Pl-x 244/2016, a fost respinsă definitiv de către Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

PRIM MINISTRU

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu

Președintele Senatului